Chuyện một chiếc cầu đã gãy

Trầm Tử Thiêng

C G G Am

Một ngày vào thuở xa xưa trên đất Thần Kinh Người bỏ công lao xây chiếc
ngày cùng đi đưa em qua nhịm chợ khuya Cùng đi đưa anh qua xới
đoàn người đặt trăng lại đi nâng về trưa Dập đầu trong tay chân chịu
mỏi cùng đi đưa anh qua phố tìm em ta sang chợ
người về giữa đêm xuân chưa đặt cuộc vui Giặc đã qua đầy gầy cảnh

Em Dm Am F Em

cầu xinh Cầu đưa tôi cho dân nội tiền cuộc đời Khắp cỏ độ dân lạnh an vui,
vững mãi Gió êm đi quen nghe tiếng hò Ngự Bình Ngước đường cầu nước vận trong xanh cảnh hòng
tình thương Cầu êm bóng xa xa nón che rợp đường Áo trắng về trăng cầu quê hương mỗi lần
bạn nhau Cầu thư thiết khuyên anh giữ trọn tình đậu Nước đưa cầu nước vận trong veo nhịp cuộc
nón trắc Cầu thân ái đêm nay gầy một nhịp rồi Nón lá sầu khóc điệu Nam Ai tiếc thương

G7 C C G Am Em

điệu Nam Bình. Niềm vui bao lâu ước mơ gió trên xứ thơ cầu nối liền bờ.
người dân lành Cầu đời ta cầu sông trưa tiếng trong nắng mang mang vui ngày mặt
chiều tan trường Cầu quen đưa bao chuyện xe nhiều khi vắn nghe buồn vui tràn trề
mái thuyền nghèo Tình vén ta nhìn nước trong đi qua mây vang lòng vắn một lòng
lên vắn dài Vì sao không thương mến nhau còn gầy khô đau lắm lờ nhịp cầu

F Dm G7 1.-4. C 26 5. C

Thuở lòng người đâu bằng chỉ bỗng bạn bỗng tình đạm nhau
Ngày lòng gió gió nhịp cầu nước nhau
Anh thân người đi người vẫn lo lo
Thương người nhau gió gió
Mến thì thì sang ngày bao đau sự nhịp cầu nước hoàn